

Veterinaire Overeenkomst op 1 september 1959 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Italiaanse Republiek gesloten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 11 augustus 1960.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 10 september 1960.

's-Gravenhage, 6 augustus 1960.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hiernevens de tekst over te leggen van de op 1 september 1959 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Italiaanse Republiek gesloten Veterinaire Overeenkomst (*Trb.* 1959, 142) ¹⁾.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve U Hoogedelgestrengte hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal deze overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

Bij Presidentieel Decreet van 8 februari 1954, nr. 320, werd in Italië een nieuw samenstel van maatregelen ter bestrijding van de veeziekten, het „Regolamento di Polizia Veterinario”, bekrachtigd. Dit reglement, dat op 1 januari 1955 in werking is getreden, bevat naast voorschriften, welke een zuiver intern karakter hebben, mede bepalingen tot wering van besmettelijke veeziekten uit het buitenland.

Deze bepalingen zijn uiteraard ook van betekenis voor de Nederlandse export van de betrokken produkten naar Italië, welke een aanmerkelijk belang vertegenwoordigt. Het Nederlandse exportpakket is groot in totale waarde en veelzijdig van samenstelling. Er behoren de volgende produkten toe, die onder het reglement vallen: vee (zowel fok-, gebruiks- als slachtvee), pluimvee e.d. (waaronder broedieren, eendagskuikens, slachtkippen en eiprodukten), vlees, vleeswaren e.d., vis en visprodukten.

De Italiaanse autoriteiten zijn bij de opstelling van de basisbepalingen tot regeling van het toezicht op de invoer uitgegaan van de slechtst denkbare omstandigheden. Zij hebben dientengevolge zeer strenge eisen gesteld, welke uiteraard niet behoeven te worden toegepast ten aanzien van de invoer uit landen, die een goedwerkend veterinair regime bezitten. Het hiervóór genoemde reglement voorziet dan ook in de mogelijkheid van dispensatie van de betrokken bepalingen.

Reeds vóór 1 januari 1955 is tussen de Nederlandse en de Italiaanse veterinaire autoriteiten ter zake overleg gepleegd. Daarbij werd overeenstemming bereikt over de tekst van certificaten voor de export van vee (paarden, runderen, schapen, geiten en varkens) en pluimvee. Voor slachtpluimvee kon eveneens een soepele regeling worden bereikt. De mogelijkheid tot verlichting van de strenge bepalingen van het reglement werd zoveel mogelijk benut en het resultaat van het gevoerde overleg was een regeling, die reeds belangrijk gunstiger was dan de geldende basisbepalingen. De Nederlandse export kon daardoor als voorheen voortgang vinden.

Bij het bedoelde overleg is reeds terloops de mogelijkheid ter sprake gekomen, een bilaterale veterinaire overeenkomst te sluiten op de voet van artikel 48 van het „Regolamento”. Deze

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

gedachte kon echter niet aanstands worden gerealiseerd. Enerzijds toch zou hierbij een veelheid van technische problemen moeten worden bezien, terwijl anderzijds de werkingssfeer van de wetgeving en het arbeidsterrein van de veterinaire diensten in beide landen op belangrijke punten verschillen. Dit geldt met name voor vis en visprodukten, die in Nederland niet, in Italië wel onder het veterinaire regime vallen.

Nadat evenwel Zuidslavië en Zwitserland bilaterale veterinaire overeenkomsten met Italië hadden gesloten, is ook van Nederlandse zijde het initiatief tot de sluiting van een dergelijke overeenkomst genomen, toen gebleken was, dat daarmee wellicht nog verdergaande concessies van Italië zouden kunnen worden verkregen. Het hierop gevolgde schriftelijke en mondelinge overleg heeft ten slotte geleid tot de totstandkoming van de onderhavige overeenkomst.

Ofschoon de positie van partijen onderling aanmerkelijk verschilt, daar er van Nederland naar Italië een belangrijke export is, doch in omgekeerde richting nagenoeg geen, terwijl ook de nationale regelingen op sommige punten aanzienlijk van elkaar afwijken, wenste men van Italiaanse zijde in de overeenkomst strikte reciprociteit in acht genomen te zien. Slechts bij de nadere technische uitwerking van de overeenkomst zijn afwijkingen mogelijk. De overeenkomst is dientengevolge op een aantal punten in algemene bewoordingen gesteld.

Tijdens de onderhandelingen is aan Nederlandse zijde regelmatig overleg gepleegd met de betrokken instanties van het bedrijfsleven, te weten het Bedrijfschap voor Visserijprodukten, het Produktschap voor Pluimvee en Eieren, het Bedrijfschap voor de Handel in Pluimvee, Wild en Tamme Konijnen, het Produktschap voor Vee en Vlees en via dit produktschap het Bedrijfschap voor de Handel in Vee, alsook het Produktschap voor Veevoeder.

De afzonderlijke artikelen van de overeenkomst behoeven naar het voorkomt in het algemeen geen nadere toelichting. Slechts worde het volgende medegedeeld.

In *artikel 8* is de invoer van vlees, vleeswaren, vetten, enz. geregeld. Op dit punt, dat in Nederland wordt beheerst door de Vleeskeuringswet, is in overleg met de Minister van Sociale

Zaken en Volksgezondheid, die met de uitvoering van deze wet is belast, een bevredigend compromis gevonden.

In *artikel 13* is het recht van het ontvangende land vastgelegd, de import te beperken of te verbieden zolang in het land van herkomst een situatie bestaat, die besmettingsgevaar oplevert voor het ontvangende land. *Artikel 14* bepaalt, dat de interne veterinaire maatregelen ten aanzien van toegelaten dieren en dierlijke produkten tot een minimum beperkt moeten blijven. De strekking van deze beide bepalingen is in overeenstemming met die van *artikel 36* van het op 25 maart 1957 te Rome tot stand gekomen Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap (*Trb.* 1957, 74 en 91; zie ook *Trb.* 1957, 249).

Artikel 18. Nadere uitwerking van de overeenkomst op technisch niveau zal plaatsvinden door briefwisseling tussen de veterinaire diensten van beide landen. Op soortgelijke wijze zullen ingevolge het bepaalde in *artikel 20* de bepalingen van de overeenkomst kunnen worden uitgebreid tot andere dan de thans bekende veeziekten.

Ingevolge *artikel 22, lid 2*, zal de overeenkomst in werking treden een maand na uitwisseling der akten van bekrachtiging. Van Italiaanse zijde is evenwel de toezegging verkregen, dat, voor zover er thans ook op technisch niveau reeds overeenstemming bestaat, het handelsverkeer nu al op de voet van het overeengekomene kan plaatsvinden. Waar Nederland in feite de meest belanghebbende partij is, daar het handelsverkeer op het onderhavige gebied voornamelijk eenrichtingsverkeer naar Italië is, wordt deze Italiaanse toezegging op hoge prijs gesteld. Hierdoor toch kan de handel op Italië ongehinderd worden voortgezet.

De Minister van Landbouw en Visserij,
V. G. M. MARIJNEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.